

Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu i Partia Pracy Korei

Utworzenie przez towarzysza Kim Il Sunga 17 października 1926 roku Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu ma szczególne znaczenie we współczesnej historii Korei. Z jego korzeni wyrosła Partia Pracy Korei – przewodnia siła społeczeństwa koreańskiego.

Program Partii Pracy Korei opierał się na programie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu.

Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu powstały w okresie wojskowej okupacji Korei przez Japonię (1905-1945) stawiał na pierwszym miejscu obalenie japońskiego imperializmu oraz wyzwolenie i niepodległość Korei oraz budowę w Korei socjalizmu i komunizmu, obalenie imperializmu we wszystkich jego formach i budowę komunizmu na całym świecie.

Idealy antyimperializmu, samodzielności i niezależności zawarte w programie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu, stały się podstawą programu Partii Pracy Korei utworzonej dwadzieścia lat później, w 1945 roku. Partia Pracy Korei za swoje najważniejsze cele obrała osiągnięcie całkowitego zwycięstwa socjalizmu w Korei, urzeczywistnienie wyzwolenia narodowego oraz narodowo-demokratyczną rewolucję na całym Półwyspie Koreańskim, co miało doprowadzić do całkowitego urzeczywistnienia samodzielności mas ludowych poprzez przekształcenia całego społeczeństwa na bazie idei Juche. Jej główne zadania zakładały wystąpienie przeciwko imperialistom amerykańskim i wszelkim postaciom imperializmu oraz hegemonizmu na arenie

międzynarodowej; walkę o pokój, demokrację, niezależność narodową i zwycięstwo socjalizmu.

Ponad sześćdziesięcioletnia historia Partii Pracy Korei, od chwili jej utworzenia, była okresem walki o urzeczywistnienie ostatecznego celu Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu.

Partia Pracy Korei niezmiennie trzyma się zasad samodzielności ustalonych przez Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu jako podstawowych w budownictwie partii i jej działalności.

Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu był świeżą, nową organizacją, utworzoną przez rewolucjonistów nowego pokolenia, którzy nie byli skażeni służalczością i dogmatyzmem – zakorzenionymi wadami koreańskiego ruchu narodowego wyzwolenia. W chwili powstania Partii Pracy Korei rewolucja koreańska wstąpiła na nową drogę postępu pod sztandarem samodzielności.

Rewolucjoniści nowego pokolenia, wychowani przez Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu, wybrali drogę wyzwolenia Ojczyzny własnymi siłami, ufając narodowi i polegając na nim. W ciągu ponad dwudziestu lat rewolucyjnej walki antyjapońskiej osiągnęli wyzwolenie Korei. To stanowi czynnik, dzięki któremu Korea, zachowując niezależny rozwój, rozśławia swoją godność samodzielnego mocarstwa. Partia Pracy Korei odrzuciła dominację i wpływy sił zewnętrznych w rozwiązywaniu wszystkich problemów i najważniejszymi uczyniła los i interesy swojego kraju i swojego narodu. Zaraz po wyzwoleniu Ojczyzny (sierpień 1945 rok) Partia Pracy Korei ustanowiła prawdziwą demokrację koreańską, odmienną od amerykańskiej i radzieckiej, a po wojnie trzyletniej (1950-1953) wywołanej przez imperialistów amerykańskich, w warunkach silnego kryzysu gospodarczego, prowadziła samodzielną politykę budownictwa ekonomicznego nakierowaną na priorytet rozwoju przemysłu ciężkiego przy jednoczesnym rozwoju przemysłu lekkiego i

rolnictwa. Dając odpór naciskom wielkomocarstwowych szowinistów w związku z przystąpieniem do Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej Partia Pracy Korei wytrwale broniła polityki budownictwa samodzielnej, narodowej gospodarki. Fakty te świadczą o nienaruszalności samodzielnej pozycji Partii Pracy Korei. W końcu minionego wieku, kiedy w byłym Związku Radzieckim i państwach Europy Wschodniej rozpadł się socjalizm, imperialiści z wiarą w siebie przepowiadali taki sam los socjalistycznej Korei. Ale przeliczyli się – nie wiedzieli o wytrwałości samodzielnej pozycji Partii Pracy Korei. Dzisiaj Partia Pracy Korei wysuwając propozycje odpowiadające dążeniom całego narodu i rzeczywistym warunkom swojego kraju, szybko prowadzi naród do ich urzeczywistnienia i ponownie zadziwia świat.

Partia Pracy Korei powstała z awangardy bojowników nowego pokolenia wychowanych przez Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu.

Członkowie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu byli awangardą torującą nową drogę rewolucji koreańskiej. Byli żarliwymi rewolucjonistami, którzy jeszcze na początku rewolucji koreańskiej okazywane niezachwiane oddanie towarzyszowi Kim Il Sungowi jako przywódcy rewolucji, Słońcu naszej partii i centrum jedności myśli i odznaczali się silnym duchem walki przeciw imperializmowi i o samodzielność.

W latach bezwzględnej rewolucyjnej walki antyjapońskiej wnieśli oni duży wkład w organizacyjno-ideowe podstawy tworzenia partii rewolucyjnej. Działając według zasady: jeden człowiek wychowuje dziesięciu ludzi, dziesięciu – stu, powiększali szeregi rewolucjonistów koreańskich, co prowadziło do przygotowania trwałej podstawy organizacyjno-ideowej dla budowy partii. W efekcie, po wyzwoleniu kraju, niepatrząc na złożone okoliczności bez zwłoki powstała Partia

Pracy Korei – sztab rewolucji koreańskiej, przewodnia siła społeczeństwa koreańskiego.

Obecnie Partia Pracy Korei jednoczy w swoich szeregach miliony członków, odznaczających się, jak członkowie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu, gotowością do obrony wodza własnym ciałem i świadomością niezależności od imperializmu. Stanowi to o gwarancję niepokonanej mocy Partii Pracy Korei.

Partia Pracy Korei po przywództwem sekretarza generalnego, Kim Jong Ila pewnie kontynuuje tradycję Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu.